

[Birthe Rønn Horbech]

Jeg skal i øvrigt ikke gå i detaljer. Den forrige ordfører har nævnt de forskellige punkter i lovforslaget. Jeg vil da godt lige nævne, at vi også i venstre hilser med tilfredshed, at ankeinstanserne kan blive aflastet ved en udvidet anvendelse af remonstrationsordningen, altså det, at den myndighed, der allerede har afgjort sagen, i tilfælde af klage får lejlighed til at se på sagen igen. Det er utvivlsomt en sagsform, der allerede anvendes nogle steder, men det er en rationalisering at udvide den. Det er naturligvis også vigtigt for venstre, at de ændringer, der skal ske, ikke må ske på bekostning af den enkelte borgers retssikkerhed.

Jeg kan forstå på ministeren, at man i ministeriet løbende vil følge, hvorledes denne lov vil virke i administrationen, og jeg kan da sige, at vi i venstre gerne ser, at socialudvalget bliver delagtiggjort i de oplysninger, ministeriet indsamler, og jeg tror også, at ministeren er enig i, at vi får disse erfaringer løbende.

Venstre kan i det hele love en positiv og hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil starte med at sige, at vi i SF er principielle modstandere af gennem lovændringer at give en minister yderligere bemyndigelser. Det gælder også den til enhver tid siddende socialminister. Derfor vil vi ikke kunne gå ind for den bemyndigelse, der ligger i over halvdelen af paragrafferne i dette lovforslag.

Vi mener heller ikke, at lovforslaget indeholder den styrkelse af det læge element, der i bemærkningerne lægges op til. Det kan godt være, at ministeren tror, at der indvindes ekspeditionstid ved fastsættelse af regler om, at sager, der ikke skønnes at frembyde tvivl, kan afgøres af formanden eller den, formanden bemyndiger dertil. I sidste tilfælde er det lederen af nævnsekretariatet, man vil indsætte som aflastning for formanden. Hertil vil jeg godt ligesom hr. Kallehauge, formanden for Polioforeningen, spørge: ud fra hvis mening skal det bedømmes, at en sag ikke frembyder tvivl? Hvis formanden eller lederen af nævnsekretariatet alene kan træffe denne afgørelse, så er det bureaukratiet, man styrker, og det læge element, der tilsidesættes, fra erfaringsgrundlaget, som det

læge element bl.a. skal bygge sin afgørelse på, fjernes.

Med nogen undren ser vi også på forslaget om fjernelse af ankeadgangen for børns optagelse i daginstitution og dagpleje og for ældres optagelse i daghjem og dagcenter. Hvad enten det drejer sig om børn eller ældre, mener vi i SF, at ophold i disse former for institution er af afgørende betydning for den enkelte.

Vedrørende lovforslagets forsøg på problemløsning, nemlig at få nedbragt sagsbehandlingstiden, har man ikke i ministeriet kunnet anvise nogen mirakelkur. Ja men så vil vi da i SF godt bidrage med et forslag. Bl.a. kunne man se på, hvad socialforskningsinstituttet i sin publikation »Klageren og den sociale ankestyrelse« er kommet frem til, nemlig at ikke alene afgørelsen, ikke alene ventetiden, men for mange klageres vedkommende følelsen af ikke at være blevet hørt, af at brænde inde med noget, når afgørelsen træffes, er en belastning.

Vores forslag til at afbøde disse mangler og til at nedbringe ventetiden går ud på at lade folk fra amtsankenævnene komme ud i socialforvaltningerne på passende tidspunkter, f.eks. efter annoncering i dagblade og lokale aviser. Denne kontakt mellem borgerne og systemet ville måske på et tidligt stadium kunne afklare nogle ting på stedet og derefter gøre sagsarbejdet i amtsankenævn og i den sociale ankestyrelse lettere, idet man havde fået bedre mulighed for at forberede sagerne. Hovedformålet med den sociale ankestyrelse er vel stadig at sikre borgernes retsbeskyttelse i forhold til det sociale apparat og de sociale love.

Vi vil i udvalget meget gerne have afklaret forholdet omkring en eventuel remonstration, og så vil jeg sige et par småting om ordet »remonstration«. Jeg kan godt forstå det, hvis klagerne rundt omkring ikke helt forstår de skriftlige afgørelser, de får fra ankestyrelsen, for jeg måtte hen og have fat i fremmedordbogen for at finde ud af, at en »remonstration« er noget med at tilbagevise. Det havde været ulige nemmere, hvis det havde stået i bemærkningerne.

Jeg vil godt stille et par spørgsmål. Der står i lovforslagets § 2, nr. 1, vedrørende den foreslåede ændring af § 6, stk. 5, at ved stemmelighed er formandens stemme udslaggivende. Da der jo aldrig kan blive tale om